

Profeten

Et smerteligt virkelighedsbillede Af Susan Skogstad

Filmen er på én gang en historie om, hvordan en mand kan udvikle sig til at blive en magtfuld gangster, og hvilke vilkår illegale indvandrere lever under i Vesteuropa.

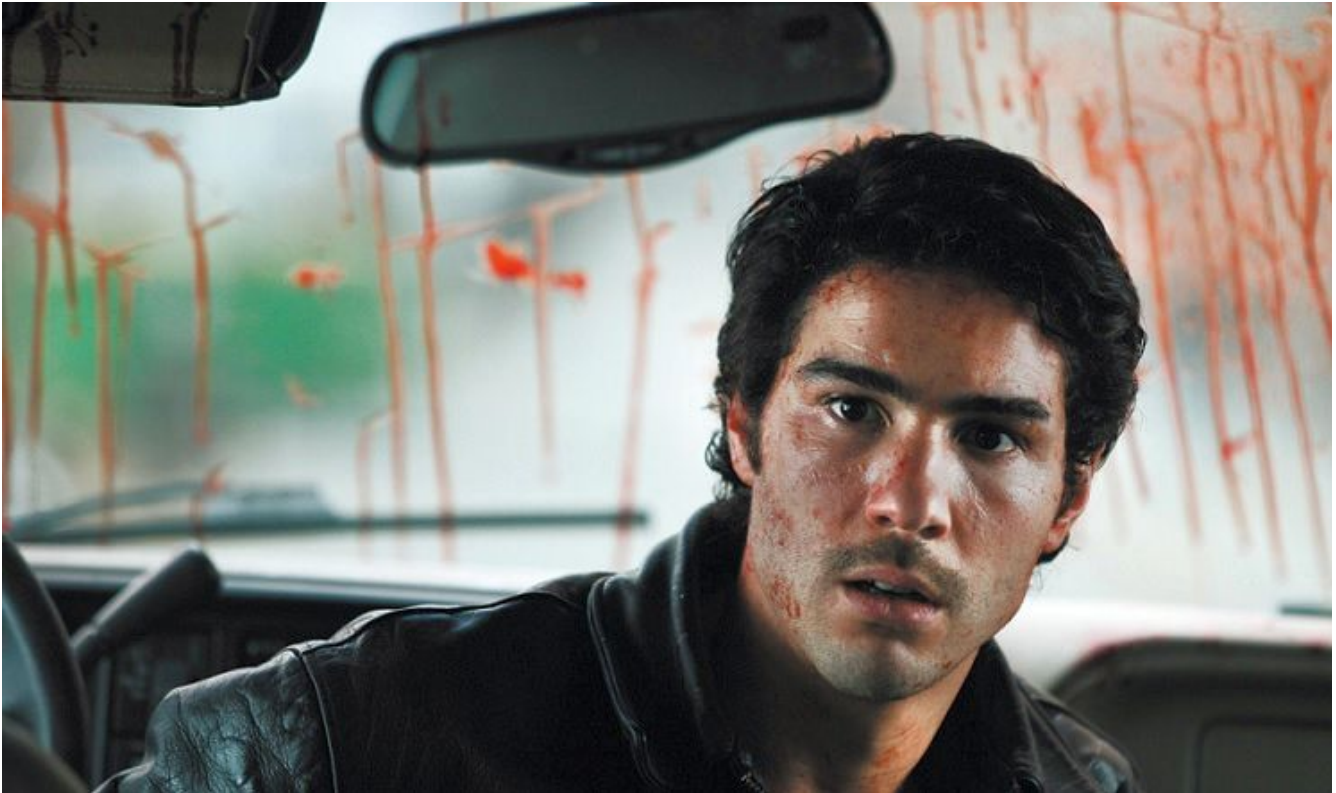
Hovedpersonen, den unge Malik, bliver ved en tilfældighed anholdt af politiet, og fordi han forsøger at undslippe bliver han anklaget for vold mod politiet. Han bliver dømt til seks års fængsel. Han har ingen familie. Han kan knap nok læse eller skrive. I fængslet bliver han bemærket af en mafiagrube fra Korsika, der ledes af en mand kaldet Luciani. Denne Luciani beordrer Malik til at dræbe en medfange, som hedder Reyeb. Luciani får det ordnet

sådan, at Malik får 12-timers udgangstilladelser. Under disse udgange sender Luciani Malik på missioner, der inkluderer mord. I mellemtiden lærer Malik at læse og skrive og bruger sin intelligens til at oprette sit eget kriminelle netværk. Hans magt vokser og til slut løsriver han sig fra Lucianis greb.

Nogle anmeldere har beskrevet filmen som en gangsterfilm. Dertil kan svares, at hvis man er ude efter sort underholdning, så dækker filmen dette behov. Men er man mere kritisk indstillet og véd, at livet ikke er en dans på roser, så må svaret være nej. Det er en film om virkeligheden. Virkeligheden, som mange illegale indvandrere oplever dag efter dag i fængslerne rundt omkring i Europa. Unge mennesker, som tilfældighedernes skæbne, har skubbet over afgrunden. Mennesker, som ikke er forsidestof i aviserne. Mennesker, der lever og dør som anonyme.

Jacques Audiard siger, at han med denne film har villet give de arabiske immigranter i Frankrig et ansigt, selvom han også siger, at det ikke er hans mening at ville beskrive samfundet. Tilsyneladende ganske modsigende synsvinkler, men også kun tilsyneladende. Audiard har netop gjort begge dele. Han har beskrevet samfundets ligegyldighed overfor dem, der lever en marginal tilværelse. Dem, der ingen papirer har. Dem, der ingen rettigheder har, og som må klare sig ved at arbejde illegalt eller stjæle. Overalt i Europa sidder unge mænd fra det nordlige Afrika i fængsel. Unge mænd hvis eneste ønske var at finde et arbejde, så de kunne sende penge hjem til deres familier, som lider nød. Men skæbnen eller rettere sagt vores berøringsangst har gjort, at vi ikke ser dem som vore medmennesker, men som nogle farlige forbrydere, der skal spærres inde.

Audiard viser i denne film, hvor galt det kan gå, og hvorledes den unges mands håb og tro på en bedre verden bliver forvandlet til kynisme og ligegyldighed. Den vestlige verdens indstilling til de fremmede bliver vendt mod os selv. Vi bliver ligegyldige over for forbryderen. Vi mister vort menneskelige ansigt, og forbryderen bliver til et objekt, som, hvis det byder sig, bare skal likvideres.

Audiard giver et smerteligt virkelighedsbillede af de unge papirløse fremmede, som forsøger at trænge ind i Fort Europa. Filmen anklager det vestlige samfund - på en meget finurlig måde - ved at bruge 'film-noir' skabeloner, der bevidst appellerer til genkendelige spændingsmomenter, så publikum bliver revet med i fiktionen, og tilsyneladende kan vi forlade filmsalen uden at tænke over, at dette kunne være virkelighed. Men filmen gør noget ved dem, der har set den. Noget er begyndt at tikke indeni.

Filmfakta

Un prophète – Frankrig 2009 – Instr.: Jacques Audiard – Manus: Jacques Audiard og Thomas Bidegain – Medv.: Tahar Rahim, Niels Aarestrup, Adel Bencherif, Jean-Philippe Ricci, Hichem Yacoubi, Reda Kateb, Leïla Bwekhti – 156 min. – Biografpremiere d. 25/2 og på DVD d. 21/9 2010 – Tilladt for børn over 15 år – Distribution/pressebilleder © Walt Disney Studios Danmark / Sony Pictures

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7399&area=2>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1651>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/a-prophet-film-review-by-anton-bitel>

<https://www.nytimes.com/2010/02/26/movies/26prophet.html>